

Kitap bir ihtiyaçtır.



GÜLER MİSİN ANLAR MİSİN?

İdris Eren



İÇİNDEKİLER

Takdim.....	7
1. Kendimle Barışığım!.....	10
2. Her Zaman(lar) Siz	14
3. E-Yitim.....	18
4. Soru Neydi?	22
5. Oku Ama!	26
6. Krallık Değil Kararlılık	30
7. Cesur ve Çekingen	34
8. İnci Gibi Karne.....	38
9. Tam Olarak	42
10. Uzmanlık	46
11. Yazı Tabiri Yapacak Psikolog Aramıyor!	50
12. Telepati Kazası Mı Yaşıyoruz?.....	54
13. Temel(1)i Zayıf	58
14. En Çok Kızdığım Şey... ..	62
15. Konuş, İkna Et!	66
16. Yeşilzeytin, Siyah Zeytin!	70
17. Mümkünse Dün!	74
18. Temiz Hava Dokunur	78
19. Riskli Hediye.....	82
20. Tatilin Adımı Sen Koy	86

21. Buralar Bizden Sorulur!.....	90
22. Vay Aklımıza Gelenler!.....	94
23. Düşene Bir Kere De Sen Gül(!).....	98
24. Seyirci Kalmayın Sevgili Seyirciler!.....	102
25. Ham Hayal	106
26. Farkınızda mısınız?.....	110
27. Madem	114
28. Çipçilik.....	118
29. Gerekirse	122
30. Dilde Orta Yol	126
31. Kağıtta Güzel Gözüküyor.....	130
32. Var mısınız?.....	134
33. Şimdilik "Akıllı".....	138

Takdim

Herkes okusun diye değil, kimse okuyamadım demesin diye kaleme alındı bu eser. Kimseye özel değil. Fakat herkes için...

Kısaca söylemek gerekirse “özce” değinildi birçok meseleye. Yazılar, başlıklardan uzun olduğu sürece öz bir anlatımı ne kadar yakalayabiliriz, o da ayrı bir mesele.

Mesele demişken... Mesele ve soru aynı dilden, aynı kökten iki kelime. Doğru sualleri sormaktır asıl mesele. Cevabı ararken, sorunun “zor”una gitmek zorunda kalınır genelde.

Her soru bir işarettir, bir sorunun çözüleceğine işaret. En uzun noktalama işaretidir soru işareti, beynin kıvrımlarında cevap ararken bir kavis çizer, gezip dolaşır ve sonucu bulunca noktayı koyar. Tek nokta yeter, ikisi üst üste gelirse açıklama ister, üçüncüsünü koyarsak uzar gider...

İki lafı bir araya getirince laf lafı açar. “Uzun çizgi”ler çekilir birçok meseleye. Ortada buluşmak kolaydır da ortasını bulmak zordur. Gülmeye anlamının arasını bulmaya çalıştık biz de. Gülmekten kastımız, bir meseleyi anladığımızda gözlerimizin parlamasıdır sadece.

Başarılı mizahçı “Hiç güleceğim yoktu.” dedirtendir.

İyi bir anlatıcı da “Hiç anlayacağım yoktu.” dedirtebilir pekâlâ.

Güler misiniz, anlar mısınız, o da sizin bileceğiniz iş tabii ki. Haydi, iş başına!



KENDİMLE BARIŞIĞIM!

Bu gezegendeki ilk ve son hayatımı yaşıyorum. İlk kez yaşamının verdiği şaşkınlık ve acemilikle bocalıyorum. Kitaplara müracaat ettiğim gibi; psikologlara, kişisel gelişim uzmanlarına da koşuyorum. Hayat dersi almakla yetinebilirim ama onlar, hayatın sırrını vermeyi vadediyorlar. Ne güzel de konuşuyorlar. Seminerlerde, ekranlarda, kitaplarda, birebir görüşmelerde bazı tavsiyelerde bulunuyorlar. Hepsi “Sen yapabilirsin!” diyor, “Çare sende!” diyor. Psikologların, kişisel gelişim uzmanlarının diline düşmüşüm. “Ben mi?” diyorum, “Sen, sen, sen...” diyorlar. Bir salondaysam “sen” dediklerinde sağa sola bakıyorum, sonra konuşana dönüyorum. Salondakiler de sağa sola bakıyor, sonra konuşana dönüyor. Konuşmalar büyük bir coşkuyla devam ediyor: “Kendine güveneceksin!”

Nasıl?

“Kendine güveneceksin, sen bir numarasın!” Yok kardeşim, ben kendimle tanışıyorum, bende bir numara yok.

Kendine güvenmekle her şey yoluna girmiyormuş, buna bir şey daha ekliyorlar:

“Kendinle barışık olacaksın!”

Konuşmacıların haberi yok galiba, sokakta böyle insan çok. Böylelerine, yani kendi kendine yüksek sesle konuşana deli gözüyle bakıyorlar:

“Birader, niye kendi kendine konuşuyorsun?”

“E, kendimle barışığım!”

Kendine güvenmekle, hatta kendinle barışmakla da iş bitmiyormuş. Kendilerinden bir şeyler öğrenmeyi umduklarımız, bizden bir şey daha istiyorlar:

“Kendini gerçekleştireceksin!”

Kendimi gerçekleştirmek mi? Başkasını gerçekleştirmek?

Kendine güvenmek, kendinle barışık olmak, kendini gerçekleştirmek... İyice kendimle baş başa kalıyorum.

Kendime güvenme konusunda kafam karışık, az çok sınırlarımı biliyorum.

Kendimle barışık olma hususunu biraz anladım. Kendime kızdığım zamanlar olsa da kendime küstüğümü hiç hatırlamıyorum mesela.

Gelelim kendimi gerçekleştirme meselesine. O iş biraz zor. Kendimi nasıl gerçekleştireyim? En iyisi, gerçeği kendimleştirmek. Evet evet, bunu denemeliyim.

Uzun Çizgi

-Şimdi al, sonra öde!

-Efendim?

-Yani diyorum ki
önümüzdeki aylarda
kazanma ihtimalin olan
paranı şimdiden harca!

Zoru Soralım

İki yarım ada, bir ada eder
mi?

Özce

Mutsuz olmak için
bahanelere, mutlu olmak
içinse gerçeklere sahibiz.



-SENİ NEDEN İŞE
ALALIM?

-ÇÜNKÜ KENDİMLE
BARIŞIĞIM!

